

Книга Даниїла — номер сто сорок перший

Розкриття пророчого значення повернення папства і восьмого президента

Jeff Pippenger
2024-03-17

Ми нині дуже уважно розглядаємо пророчі характеристики історії, де папство повертається на престол землі як восьма голова, що є з семи. Ми робимо це, щоб ретельно визначити пророчі характеристики історії, коли восьмий президент, що є з семи президентів, завершує формування образу папського звіра. Ми розпочали наш розгляд цих істин із гори Кармель та дня народження Ірода. Обидва ці священні образи представляють недільний закон у Сполучених Штатах, що невдовзі настане, який також представлений у сорок першому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла.

Він також увійде в славний край, і багато країн буде повалено; але ці врятуються від його руки: Едом, і Моав, і головні з синів Аммона. Даниїла 11:41.

У вірші фальшивий цар півночі входить у славу землю. Славною землею в історії давнього Ізраїлю була земля Юди, і її описували як землю, що тече молоком і медом, і, зокрема, через це вона була славною. Вона була славною, бо Христос обрав її столицю, Єрусалим, місцем Свого храму і містом, де Він обрав оселити Своє Ім'я.

Від того дня, як я вивів мій народ із землі Єгипетської, я не вибрав жодного міста серед усіх племен Ізраїля, щоб збудувати в ньому дім, щоб там було моє ім'я; також я не вибрав жодного чоловіка, щоб бути правителем над моїм народом Ізраїля. Але я обрав Єрусалим, щоб там було моє ім'я, і обрав Давида, щоб бути над моїм народом Ізраїля. 2 Хронік 6:5, 6.

Буквальна земля Юди була славною землею для буквального стародавнього Ізраїлю, а Сполучені Штати є духовною землею Юди, славною землею для духовного сучасного Ізраїлю.

"Коли земля, яку Господь надав як притулок Своему народові, щоб вони могли поклонитися Йому згідно з веліннями свого сумління, земля, над якою протягом довгих років був розпростертий щит Всемогутності, земля, до якої Бог виявив Своє благовоління, зробивши її осередком чистої релігії Христа,— коли та земля через своїх законодавців зречеться принципів протестантизму і надасть підтримку римському відступництву у втручанні в Божий закон,— тоді буде виявлене остаточне діло людини гріха." Signs of the Times, 12 червня 1893 р.

Після того як фальшивий цар півночі переміг царя півдня (колишній Радянський Союз) у сороковому вірші, у 1989 році, він тоді завойовує славу землю (Сполучені Штати). У сорок першому вірші слово "countries" є вставленим і не цілком точним, бо під час недільного закону ті «багато», кого повалять, — це клас людей, які знали різницю між суботою сьомого

дня та днем сонця, ще до того, як настав недільний закон.

Зміна суботи є знаком або ознакою влади Римської церкви. Ті, хто, розуміючи вимоги четвертої заповіді, обирають дотримуватися фальшивої суботи замість істинної, тим самим віддають шану тій владі, яка одна лише наказує це. Знак звіра — це папська субота, яку світ прийняв замість дня, установленого Богом.

Але час отримати знак звіра, як зазначено в пророцтві, ще не настав. Час випробування ще не настав. Є істинні християни в кожній церкві, не виключаючи Римо-католицької церкви. Ніхто не буде засуджений, доки не отримає світло і не усвідомить обов'язковість четвертої заповіді. Але коли вийде указ, що запроваджуватиме примусове дотримання фальшивої суботи, і коли гучний клич третього ангела застережатиме людей від поклоніння звірові та його образу, межа між фальшивим і істинним буде чітко проведена. Тоді ті, хто й далі перебуватиме в переступі, отримають знак звіра на своїх чолах або на своїх руках.

«Швидкими кроками ми наближаємося до цього часу. Коли протестантські церкви об'єднаються зі світською владою, щоб підтримувати хибну релігію, за опір якій їхні предки зазнавали найжорстокіших переслідувань, тоді папська субота буде примусово запроваджена об'єднаною владою церкви й держави. Відбудеться національне відступництво, яке закінчиться лише національною руйною». Школа біблійної підготовки, 2 лютого 1913 р.

Клас «багатьох», яких повалить недільний закон, що вже близько, — це ті, з кого спитають за світло суботи, яке дане для того часу й є переломним моментом і кризою в історії як церкви, так і народів. Цей клас — це церква лаодикійського адвентизму, що дійшла кінця свого блукання в пустелі бунту. Саме там їх буде випльнуто з уст Господа навіки. Лаодикійський адвентизм — це ті, кого було покликано до світла третього ангела або при першому Кадеші в історичний період від 1844 до 1863 року, або при другому Кадеші в історії від 2001 року аж до недільного закону.

І він сказав йому: Друже, як ти ввійшов сюди без весільного одягу? І він заціпенів. Тоді цар сказав слугам: Зв'яжіть йому руки й ноги, візьміть його та киньте у зовнішню темряву; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато покликаних, але мало вибраних. Матвія 22:12–14.

Голос третього ангела, чи то в 1844 році, чи то в 2001-му, був закликком на весілля. Ті «багато», які будуть повалені під час недільного закону, — це ті «багато», що відкинули весільну одягу праведності Христа і натомість стали частиною шлюбного союзу десяти царів із блудницею Риму. Для того шлюб людини може зберегти власну одягу, бо все, що потрібно, щоб зняти з себе ганьбу, — це називатися прізвищем блудниці, яка панує над десятьма царями.

І того дня семеро жінок ухопляться за одного чоловіка, кажучи: свій хліб будемо їсти і свій одяг будемо носити; тільки нехай будемо зватися твоїм ім'ям, щоб зняти з нас нашу ганьбу. Ісаїя 4:1.

Вони провалили перше дієтичне випробування, бо обрали їсти свій хліб, а не хліб небесний. Вони провалили друге випробування, у якому мали прославити Бога, явивши Його характер, але натомість обрали одягтися у свої одязі. Вони провалили третій лакмусовий тест, бо виявили ім'я (характер) звіра, адже обрали відкинути ім'я (характер) Христа. Метою, з якою Німрод збудував місто (державу) і вежу (церкву) у першій згадці про Вавилон, було зробити собі ім'я.

І вони сказали: Ходімо, збудуймо собі місто і башту, вершина якої сягатиме неба; і зробімо собі ім'я, щоб не розпоршилося по поверхні всієї землі. Буття 11:4.

Ім'я — символ характеру, а пророчий характер восьмого звіра, що є із семи, — це двояка природа поєднання Церкви (вежі) і Держави (міста). У кризі останніх днів люди поділяться на дві групи.

Може бути лише два табори. Кожна сторона чітко позначена: або печаткою живого Бога, або тавром звіра чи його образу. Кожен син і кожна дочка Адама обирає собі за полководця або Христа, або Варавву. І всі, хто стає на бік зрадників, стоять під чорним прапором Сатани і звинувачуються у відкиненні та зневажанні Христа. Їх звинувачують у свідомому розп'ятті Господа життя і слави. Огляд і Вісник, 30 січня 1900 р.

Один клас представлятиме образ звіра, а інший — образ Христа. Одні будуть зодягнені у Христову весільну одязу, а інший клас — у "свою одязу". Один клас споживатиме небесну поживу, а інший — їстиме свій "хліб". Клас, що їсть свій хліб і зберігає свою одязу, представляє "багатьох", покликаних голосом третього ангела, і це ті "багато", яких повалить недільний закон, що незабаром настане. Їхня спроба викупити свій втрачений стан, коли їхні характери виявляться під час кризи недільного закону, — це фальшива надія, нібито прийняття імені блудниці Риму зніме з них їхню "ганьбу".

У той час небагатьох обраних підносять як знам'я ста сорока чотирьох тисяч, а у вірші сорок першому згадується ще одна група, яка тоді «втікає» з-під руки фальшивого царя півночі. Єврейське слово, перекладене у вірші сорок першому як «втекти», означає вислизнути, ніби завдяки слизькості, і це визначення передає уявлення про те, що коли тримати у воді шматок мила, то через його слизькість воно вислизає з руки. Основний елемент цього визначення в єврейській мові полягає в тому, що все, що вислизає, до того, як вислизнути, перебувало під контролем того, від чого воно вислизає.

У сорок першому вірші звершується потрійний союз дракона, звіра та лжепророка.

"Протестанти Сполучених Штатів першими простягнуть свої руки через прірву, щоб потиснути руку спиритизмові; вони простягнуть руки через безодню, щоб потиснути руку римській владі; і під впливом цього потрійного союзу ця країна піде слідами Рима, попираючи права сумління." Велика боротьба, 588.

Коли Сполучені Штати об'єднуються з Організацією Об'єднаних Націй і папством під час запровадження недільного закону, є група людей, які раніше були в руках папства, а тоді «утікають» з-під влади фальшивого царя півночі. Ці люди раніше були під владою папства.

Цих людей на святкуванні дня народження Ірода представляє Іван Хреститель, який тоді перебував у полоні римських темниць, очікуючи смерті або визволення. Клас людей, які під час недільного закону вириваються з полону папства, представлений трьома племенами і таким чином символізує потрійний склад сучасного Вавилону.

Саме в той час другий голос вісімнадцятого розділу Об'явлення закликає тих людей утекти з Вавилону, щоб не зазнати її судів, що тоді мають розпочатися. Той другий голос — це голос Христа, але він представляє голос ста сорока чотирьох тисяч, які тоді проголошують звістку третього ангела гучним голосом. Коли ті, хто вириваються з-під руки (рука — символ підкорення), звільняються з-під руки фальшивого царя півночі, тоді вони опиняються під рукою істинного царя півночі.

На горі Кармель пророки Ваала були вбиті, і, як чоловіче фальшиве божество, вони представляють Державу, а пророки Ашторет представляють Церкву. Ілля вбив пророків Ваала, ознаменувавши кінець шостого царства, хоча релігія відступницького протестантизму, представлена Саломією, усе ще була представлена. Саломія, відступницький протестантизм, як Саломія, спокушає Ірода, і десять царів погоджуються увійти в союз Церкви й Держави з восьмою головою, яка була з семи голів. Саломія — та, яку у своєму серці хтиво бажає кровозмісний Ірод.

А я кажу вам: кожен, хто дивиться на жінку, щоб пожадати її, уже вчинив із нею перелюб у своєму серці. Матвія 5:28.

Кровозмісна похоть Ірода в його серці з'єднала їхню плоть у його серці, і тому він став одним цілим із Саломеєю.

Тому залишить чоловік свого батька і свою матір, і пристане до своєї дружини, і стануть вони одним тілом. Буття 2:24.

На святкуванні дня народження Ірода Ірод і Саломея поєдналися, а Ірод, прообразом якого був Ахав, очолює десятьох царів північного царства. При скорому настанні недільного закону шосте царство земного звіра закінчується, коли буде вбитий Іллею один ріг, у який злилися роги і який уособлює поєднання рогів Церкви й Держави (образ звіра). Потім Саломея зваблює Ірода, стає з ним одним цілим і переконує його віддати половину свого царства (світову Державу) своїй матері (світовій Церкві). Так Саломея бере під контроль Ахава та його десять племен, бо десять царів усі згодні між собою.

А десять рогів, що ти бачив, — це десять царів, які ще не одержали царства; але приймуть владу як царі на одну годину зі звіром. Вони мають одну думку й віддадуть свою владу та силу звірові. Об'явлення 17:12, 13.

Звір, якому вони віддають свою владу й силу, — це звір, на якому воссідає блудниця. Цей звір уособлює характер образу, який є поєднанням Церкви й Держави, де жінка (Церква) керує цими стосунками, бо це латинський шлюб, де родове ім'я походить від дружини, і де жінка панує над чоловіком у бунті проти істинних шлюбних стосунків.

Жінці Він сказав: Вельми помножу скорботу твою у вагітності твоїй; у скорботі будеш народжувати дітей; і жадання твоє буде до чоловіка твого, і він буде панувати над тобою. Буття 3:16.

Десятеро королів однієї думки й єдиного серця.

Об'явлення 17:13–14 процитовано. «Вони мають одну думку». Будуть всесвітні узи єдності, одна велика гармонія, конфедерація сил Сатани. «І віддадуть свою владу та силу звірові». Так виявляється та сама свавільна, гнобительська влада проти релігійної свободи, свободи поклонятися Богові згідно з веліннями сумління, як це виявляло папство, коли в минулому воно переслідувало тих, хто наважувався відмовитися підкорятися релігійним обрядам і церемоніям романізму.

У війні, що вестиметься в останні дні, проти Божого народу об'єднаються всі зіпсуті сили, які відступили від вірності закону Єгови. У цій війні субота четвертої заповіді стане головним предметом суперечки; адже в заповіді про суботу великий Законодавець виявляє Себе як Творця неба і землі. Біблійний коментар адвентистів сьомого дня, 983.

Десять царів, лідером яких є Ахав, або Ірод, були зваблені Саломією, дочкою Іродіади. Організація Об'єднаних Націй, яка під час недільного закону зваблена Саломією, хибною релігією відступницького протестантизму, і яка раніше була шостим царством біблійного пророцтва, бере під контроль царство десяти царів, які всі погоджуються віддати половину свого царства релігії католицизму. Вони ухвалюють це одностайне рішення, бо всі царі були зваблені спокусливим танцем Саломії. Вони погоджуються спрямувати свою об'єднану силу на справу вбивства тих, кого уособлює Іван Хреститель.

Звір (Організація Об'єднаних Націй) керується верховним царем (донькою Єзавелі). Єзавель наказала своїй доньці розпочати перелюбні та інцестуозні стосунки з Іродом та іншими царями, бо вона — мати блудниць. Вона — сутенерка власної доньки. Ірод, Ахав та Організація Об'єднаних Націй були зведені лжепророком, яким є Сполучені Штати. Сполучені Штати перестають бути шостим царством, коли пророків Ваала було вбито, і пророки Аштарот (Саломеї) негайно стають керівною силою сьомого царства, відтворюючи у світі те, що щойно було здійснено у Сполучених Штатах.

Звір — це царі, які перебувають у стосунках із дочкою блудниці, а блудниця — це жінка, яка панує над звіром. Ісус ілюструє кінець чогось його початком. Подібно до того, як образ восьми царств у сімнадцятому розділі Об'явлення розкрив вісім царств другого розділу Даниїла, звір і жінка, що сидить на звірі, розкривають іншу пророчу істину, яка ґрунтується на тому, що перше представляє останнє.

Сімнадцятий розділ Об'явлення є останньою згадкою про царства біблійного пророцтва і, отже, вимагає, щоб другий розділ книги Даниїла, який є першою згадкою про царства біблійного пророцтва, з пророчої необхідності також представляв вісім царств, з яких восьме царство було з тих семи. Так само суд над жінкою та звіром, на якому вона сидить, у сімнадцятому розділі має бути представлений у першому суді над блудницею 1798 року.

На початку сімнадцятого розділу ангел сповістив Івана, що збирається показати суд над великою блудницею та над звіром, на якому вона сидить. Суд над блудницею вперше правильно розуміють як 1798 рік, коли папство отримало смертельну рану, і настав час кінця. Однак коли в пророчій історії представлено «час кінця», завжди є дві віхи, символізовані людьми. Народження Аарона та його брата Мойсея позначало час кінця в тій історії. Ці дві віхи були прообразом народження Івана Хрестителя, а через шість місяців — його двоюрідного брата Ісуса, тим самим позначивши час кінця для тієї історії. Наприкінці сімдесятирічного полону, що є прообразом часу кінця 1798 року, Дарій і його племінник Кир виступають двома віхами часу кінця. Разом вони прообразують Рейгана і Буша-старшого в часі кінця 1989 року.

1798 рік, який був часом кінця, коли в історії міллеритів було розкрито книгу Даниїла, позначив пророчу смерть політичної складової звіра католицизму. Генерал Наполеона Бертє просто увійшов до Ватикану, заарештував папу і поклав край політичній владі звіра католицизму. За рік, у 1799-му, жінка, яка століттями їздила на тому звірі, і яку представляв папа, померла в неволі. Суд над блудницею включає суд і над звіром, якого вона використовувала, щоб правити народами. Сімнадцятий розділ Одкровення вказує і на суд над звіром, і на блудницю, яка панує над звіром і сидить на ньому.

"Світ сповнений бур, війни й розбрату. І все ж під єдиним проводом — папською владою — люди об'єднуються, щоб протистояти Богові в особі Його свідків."
Свідчення, том 7, 182.

Восьма голова, що є з семи, — це папська влада, яка панує над звіром, що складається з десяти царів, якими керує дочка блудниці, яка сидить на звірі. Елементи восьмого царства, що є з семи, мають простежуватися у восьмому й останньому президентів, який є з семи президентів, коли в Сполучених Штатах буде сформовано образ звіра. Поєднання відступницьких рогів республіканізму та протестантизму повинне мати «голову», яка пануватиме над образом звіра, і той правитель буде винятковим диктатором.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Пісня або псалом Асафа. Не мовчи, Боже; не будь безмовний і не будь бездіяльний, Боже. Бо ось вороги Твої шумлять, і ті, що ненавидять Тебе, підняли голову. Вони задумали проти Твого народу підступну раду і радилися проти Твоїх захованих. Вони сказали: Ходімо, і вигубімо їх, щоб не були народом, щоб ім'я Ізраїля більше не згадувалося. Бо вони змовилися однодушно; проти Тебе союз уклали: намети Едома й Ізмаїльтяни, Моав і Агаряни, Гевал, і Аммон, і Амалік, Філістимляни з мешканцями Тира; і Ашшур також прилучився до них; вони допомогли синам Лотовим. Села. Псалми 83:1-8.